

Motem paní Dagmar je být stále aktivní a činná

Můj tatínek byl důstojník československé armády, bydleli jsme tenkrát v Olomouci, když nás Němci přepadli a v první řadě, koho zavřeli nebo jim nebyl pohodlný, byli vojáci. Tak hned v tom roce třicet devět mi toho tatínka zavřeli. Byl souzený a dostal návrh na trest smrti. Jenomže potom došlo k nějaké změně a změnili mu to na doživotí.

Paní Dagmar Renertová se narodila v roce 1930. Její šťastné dětství jí přerušila okupace Československa nacistickými vojsky v roce 1939 a následující roky byly pro ni a pro její rodinu velice složité.

Moje maminka pracovala v ilegalitě. Pomáhala postiženým, dětem a manželkám těch zavřených a politicky se velmi aktivně angažovala.

Paní Renertová byla společně se svým bratrem až do konce války vychovávána u své tety, protože kvůli práci v ilegalitě se její maminka dostala do Terezína.

V Terezíně se seznámila s jednou strašně hodnou paní, jmenovala se Alba Bedřichová. Ale pobyt v Terezíně nikdy nebyl natrvalo, protože to bylo takové soustředovací vězení, kdy je teprve rozváželi do různých koncentračních táborů, pokud je tam nezabili rovnou. Do prvního transportu šla Alba Bedřichová. A do druhého transportu šla moje maminka a obě se sešly v Ravensbrücku.

Na konci války byla její maminka a paní Alba Bedřichová poslány do transportu smrti. Obě měly ale štěstí, protože je osvobodila Rudá armáda. Také tatínek paní Renertové měl štěstí a nacistické vězení přežil. Navíc se z něj díky jeho odvaze stal válečný hrdina.

Můj tatínek, který se nevrátil jako vězeň, ale protože je osvobodila americká armáda s generálem Pattonem, a to vám řeknu, to je můj miláček. To vězení, kde byl tatínek, osvobodila armáda s generálem Pattonem, a protože tatínek byl důstojník, tak se hned do té armády přihlásil. S generálem Pattonem osvobozoval republiku. A protože byl táta statečný, tak dostal to nejvyšší americké vyznamenání právě z rukou generála Pattona.

Celý život se paní Dagmar věnuje umělecké tvorbě – maluje, vyrábí tapisérie, vydala knihu kreseb a poezie, je autorkou vlajky města Řevnice, studovala balet. Přes 20 let působila jako návrhářka, později jako vedoucí výtvarnice domu módy v Praze. Ve svém ateliéru nám paní Dagmar ukázala výrobu svých tapisérií, obdivovali jsme její šikovnost a pracovní zápal. Po celou dobu svého života se řídí motem:

Pracovat.